

„Stal sa pokrmom, stal sa chlebom.“

Najväčší blázon, aký kedy bol a bude, je On. Existuje väčšie bláznovstvo než odovzdať sa tak a tomu, komu sa odovzdáva On? – Už aj to by bolo veľa, keby bol chcel medzi nami ostať ako bezbranné dieťa; to by aj zloduchov bolo dojalo a neodvážili by sa mu ublížiť. Jemu sa to však zdalo málo: chcel sa ponížiť viac a darovať sa viac. Tak sa stal pokrmom, chlebom. – Ty Božský blázon! A ako s tebou ľudia zaobchádzajú!... A ja? (Vyhňa, 824)

1. september

Predstavme si čisto ľudskú skúsenosť lúčenia sa dvoch ľudí, ktorí sa milujú. Chceli by byť navždy spolu, no povinnosť – nech už je akákoľvek – ich núti rozlúčiť sa. Želali by si ostať navždy spolu – a nemôžu. Ľudská láska, akokoľvek veľká by bola, je obmedzená, a na svoje vyjadrenie musí použiť symboly: keď sa dvaja lúčia, darujú si niečo na pamiatku, možno fotografiu, no s takým ohnivým venovaním, že je prekvapujúce, že sám papier nezhorí. Viac nedokážu urobiť, lebo moc ľudí nesiahá tak ďaleko, ako ich túžba.

Lenže čo nemôžeme my, to môže Pán. Ježiš Kristus, dokonalý Boh a dokonalý Človek, nezanecháva len symbol, ale skutočnosť: on sám zostáva. Odchádza k Otcovi, no

zároveň zotrúva medzi ľuďmi.
Nezanechá nám tu obyčajný dar,
ktorý v nás vzbudí spomienku
naňho, nejaký obrázok, čo sa časom
rozmaže a vybledne ako zožltnutá
fotografia, úplne bezvýznamná pre
tých, ktorí neboli hrdinami tej
láskyplnej chvíle. Pod spôsobom
chleba a vína je tu však skutočne
prítomný on sám: so svojím Telom a
so svojou Krvou, so svojou Dušou a
so svojou Božskou prirodzenosťou.
(Ísť s Kristom, 83)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/dailytext/stal-sa-pokrmom-stal-sa-
chlebom/](https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/stal-sa-pokrmom-stal-sa-chlebom/) (09.05.2025)